ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, διὰ τῆς μνημειώδους ἀγορεύσεώς του δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν καταδίκην τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς τῆς ἡττοπαθείας εἰς τὸ κυπριακὸν—«Μόνον ἡ ψυχικὴ ἀποδοχὴ τῆς ἥττης ἀποτελεῖ ἧτταν»—ἀλλὰ ἐχάραξε καὶ μίαν «ὑπεύθυνον γραμμὴν πορείας διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον», χαρακτηριζομένην ἀπὸ ἀνένδοτον ἀγωνιστικὴν διάθεσιν μέσα εἰς ὅλους τοὺς διεθνεῖς καὶ συμμαχικοὺς ὀργανισμούς, παραλλήλως μὲ πλήρη ἠθικὴν συμπαράστασιν τοῦ ἀγῶνος τῶν Κυπρίων. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Παπανδρέου, ἑπομένως, εἶναι καὶ ἀπάντησις εἰς τὴν «ἁγίαν ἀνησυχίαν» τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς τύχης τοῦ Κυπριακοῦ, εἰς ἣν περίπτωσιν παρητεῖτο— ἢ ἐξηναγκάζετο εἰς παραίτησιν—ἡ Κυβέρνησίς του. Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Παπανδρέου ἐζήτησε ἑνιαίαν ἐθνικὴν πολιτικὴν διὰ τὸ Κυπριακόν. Διατί ἡ Κυβέρνησις δὲν συγκαλεῖ Συμβούλιον Στέμματος, διὰ νὰ εἰσηγηθῇ τοιαύτην πολιτικὴν ἰδικήν της ἐὰν ἔχῃ;

Η ΝΕΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Εἶχεν ἐξαγγείλει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ μεσολαβήσῃ πλησίον τῆς Ἀγγλίας, ἂν ὄχι καὶ νὰ τὴν πιέσῃ, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ. Καὶ ἦλθεν ἡ διάψευσις παταγώδης, μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Τζὼν Φόστερ Ντάλλες: «Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι οὔτε προσεφέρθησαν, οὔτε προσεκλήθησαν ποτὲ ὅπως μεσολαβήσουν». Δηλαδή, δὲν ἦτο ψεῦδος μόνον τὸ ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐμεσολάβει, ἀλλὰ ἦτο ἐπίσης ψεῦδος ὅτι τῆς ἐζητήθη, ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ παρέμβῃ. Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχει πλέον συναίσθησις ἀξιοπρεπείας, ἄλλως θὰ εἶχε παραιτηθῇ ἡ Κυβέρνησις τοῦ ψεύδους...

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, προσφερθεὶς ὡς συνήγορος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ αἵματος ὡμίλησε περὶ «μαινομένων» διαδηλωτῶν καὶ ἠρώτησε:

«Μήπως εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου εὑρίσκετο ὁ στρατάρχης Χάρντιγκ διὰ νὰ μαίνωνται; Μήπως ἡ ἀστυνομία ἦτο ἡ ἀστυνομία τῆς Κύπρου διὰ νὰ μαίνωνται;»

Θὰ ἠμποροῦσε, ὅμως, νὰ τεθοῦν καὶ ἀντίστροφα ἐρωτήματα, ἀλλὰ εἶναι περιττόν.

Ἡ οὐσία ἔγκειται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ὅπως εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Μαῦρος, «δὲν ἐθυμεῖται καμμίαν μάχην τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου μὲ τόσα θύματα, ὅσα εἰς τὸ συλλαλητήριον τῆς 9ης Μαΐου». Ἐπίσης δέ, εἰς τὴν Κύπρον καμμία διαδήλωσις Ἑλλήνων δὲν διελύθη μὲ τὰ ὅπλα...

ΤΟ «ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΘΕΜΑ»

Εἶπεν εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ὁ κ. Θεοτόκης:

«...Καὶ εὑρέθημεν τὴν 6ην Ὀκτωβρίου πρὸ προτάσεων γενομένων ἐκ μέρους τοῦ Ἐθνάρχου, αἱ ὁποῖαι συνεζητοῦντο τότε ἀπὸ τὸν στρατάρχην Χάρντιγκ...»

Ὥστε, δὲ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ὁ Πρωθυπουργός, ὅταν ἔδιδε [illegible] ἑλληνικὸν λαὸ ὅτι ἀναλαβὼν τὴν Κυβέρνησιν, εἶχεν [illegible] τὸ Κυπριακὸν θέμα «κλειστόν»... Ἡ ὁμολογία ἔρχεται ἐξ ἰδίων.

Η ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ

Δεῖγμα τῆς προχειρότητος μὲ τὴν ὁποίαν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται σοβαρῶν ζητημάτων, εἶναι ἡ «ἀποκάλυψις» ὅτι διὰ τῆς ὀνοματίσεως μιᾶς ὁδοῦ εἰς μνήμην τῶν Κυπρίων μαρτύρων Καραολῆ καὶ Δημητρίου, δὲν «ἐθίγη» ὁ Γάλλος στρατηγὸς Μαιζών, ἀλλά... ἡ Κύπρος! Διότι, ἡ ὁδὸς Μαιζῶνος εἶχεν ἤδη, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, μετονομασθῆ εἰς ὁδὸν Κύπρου. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι, ἐπίσης, δεῖγμα τῆς ἀπηχήσεως ποὺ ἔχουν αἱ μετονομασίαι τῶν ὁδῶν, ἀφοῦ δὲν τὰς λαμβάνουν ὑπ' ὄψει των οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ἐκτὸς ἐὰν ἔκριναν ὅτι ἡ ὀνομασία τῆς Κύπρου, καλύπτουσα τὸ σύνολον τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ του ἀγῶνος, ἦτο σφάλμα καὶ ἔπρεπε νὰ συμπτυχθῇ εἰς δύο ὀνόματα, ἀξιοσέβαστα μέν, ἀλλὰ πάντως ὀνόματα δύο μόνον ἐκ τῶν πολλῶν πεσόντων καὶ ἀγωνιζομένων...

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΙΖΩΝ

Δὲν θὰ συμφωνήσωμεν εἰς τὴν ἀνασκολόπισιν τῆς μνήμης τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Μαιζῶνος, ἡ ὁποία ἐπεχειρήθη μὲ σπουδαῖα, πράγματι, ἱστορικὰ στοιχεῖα. Πρῶτον διότι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ νέα ἀξιολόγησις τῶν φιλελλήνων τοῦ 1821, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι γενική—ὅπερ ἀδύνατον—καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἀσχέτως τῶν στρατηγικῶν ἐλατηρίων τῶν ξένων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐβοήθησαν τὴν Ἑλλάδα, ἡ βοήθειά των ἦτο σωστικὴ διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Δεύτερον, διότι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν Κύπρον χρειάζεται σήμερον διεθνῆ συμπαράστασιν καὶ δὲν συμφέρει ἡ πρόκλησις δυσμενῶν ἐντυπώσεων εἰς μίαν μεγάλην χώραν, ἐπειδὴ τάχα ἕνας στρατηλάτης δὲν ἐφέρθη τόσον ἀψόγως πρὸ 129 ἐτῶν! Αἱ ἐκδηλώσεις συμπαθείας πρὸς τοὺς Κυπρίους πρέπει νὰ θίγουν μόνον τοὺς Ἄγγλους, χωρὶς «ἀπαίρνουν τὰ σκάγια» καὶ ἄλλους, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἴμεθα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν στάσιν των τώρα ἢ... τὸν περασμένον αἰῶνα...

Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἐτίμησε τοὺς δύο Κυπρίους μάρτυρας, μετονομάσας μόνον ΕΝΑ τετράγωνον τῆς ὁδοῦ Λουκιανοῦ, ἐπειδὴ ἐκεῖ εἶναι ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεία, διὰ νὰ δικαιολογηθῇ μία πινακὶς ἔξω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἐδῶ μέγαρόν της. Ἡμεῖς μετωνομάσαμεν τὸ μεῖζον τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος. Ἴσως, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι αὐτὴν τὴν «γενναιοδωρίαν» ἐπρόκειται νὰ τὴν συνηθίσῃ ὁ λαός...

ΤΟ «ΟΧΙ» ΤΟΥ 1940

Ὁ κ. Παπανδρέου, ἂν καὶ κατεδιώχθη ἀπὸ τὴν 4ην Αὐγούστου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Μεταξᾶ κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ἦτο ἡ μόνη ἐθνικῶς, ἐπιβεβλημένη καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἐμπνέῃ πάντοτε. Ἐν τούτοις, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ δικτάτορος, σήμερον, προδίδουν, εἰς τὸ Κυπριακὸν τὴν ἀγωνιστικήν του πίστιν, κινούμενοι πρὸς συμβιβασμοὺς ἀντεθνικούς, ἐνῷ ἐνθυμοῦνται μόνον καὶ νοσταλγοῦν τὴν δικτατορίαν...

ΝΕΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ἰδ. ὑπηρ.) Εἰς τὸ Χόλμπορν κτίζεται ἕνα δεκαώροφο κτίριο, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ τὸ κέντρον τῆς παγκοσμίου βιομηχανίας ἀδαμάντων. Μέρος τοῦ κτιρίου θὰ τελειώσῃ μὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ θὰ γίνῃ τὸ ἐν Λονδίνῳ κέντρον τῆς Ἑταιρίας Ἐμπορίου Ἀδαμάντων Λτδ., ἡ ὁποία ἐλέγχει τὰς πωλήσεις τόσον τῶν ἀδαμάντων διὰ κοσμήματα ὅσο καὶ τῶν ἀδαμάντων διὰ βιομηχανικὰς χρήσεις. Ἔχει ληφθῆ εἰδικὴ πρόνοια ὥστε εἰς ὡρισμένα γραφεῖα τοῦ κτιρίου νὰ μπορῇ νὰ γίνῃ ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρα ἐκμετάλλευσις τοῦ διαθεσίμου φυσικοῦ φωτός. Τὰ δωμάτια οὗ θὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διαλογὴν καὶ τὴν ἐπίδειξιν τῶν διαμαντιῶν, ἐργασία ποὺ πρέπει νὰ γίνεται μὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Κατὰ διαλείμματα στέλλονται εἰς τὸ Λονδῖνον ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἀφρικῆς ἀκατέργαστα διαμάντα διὰ νὰ διαλεγοῦν, νὰ ἐκτιμηθοῦν καὶ ἐπιδειχθοῦν πρὸς πώλησιν εἰς εἰδικοὺς ἐπὶ τῆς κατεργασίας τῶν διαμαντιῶν καὶ εἰς ἐμπόρους.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ συγκεντρώνωνται εἰς τὸ ἐν λόγῳ κτίριον ἀγορασταὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ ἀγοράσουν ἀκατέργαστα διαμάντια.

Τὸ κτίριον θὰ ἔχῃ καὶ ὡρισμένα θωρακισμένα δωμάτια κατανεμημένα εἰς διαφορετικοὺς ὀρόφους, θὰ ἔχῃ ἐπίσης γκαράζ εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ τὰ πλέον σύγχρονα μέσα ἀσφαλείας τοῦ κόσμου.

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις

Τὴν Κυριακὴν 3ην Ἰουνίου 1956 θέλουσιν ἐκποιηθῆ διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ κατάστημα Ἑρμοῦ 92 διάφορα εἴδη σιδηρικῶν, χρωμάτων καὶ συναφῆ ἀντικείμενα. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ δύνανται νὰ ἐξετάζωσι τὰ ἐκποιηθησόμενα ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας 4 μ.μ. μέχρι τῆς 5.30 μ.μ. καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἄνω κατάστημα.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΔΙΑ ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 1
Ἤρχισαν λειτουργοῦντα τμήματα, ἐν πρωϊνὸν καὶ ἐν ἀπογευματινόν

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ
ΑΙΓΙΟΥ
ΔΙΗΜΕΡΟΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 — ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΜΑΪΟΥ
★ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ
★ Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ
★ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
★ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΓΚΑΜΠΙΚ ΚΑΙ Ο ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΑΡΜΑΤΩΝ
★ ΧΟΡΟΙ, ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, ΩΜΟΡΦΙΕΣ, ΜΟΥΣΙΚΗ
★ ΧΕΙΜΑΡΡΟΙ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ
★ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΙΣ ΑΠΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΞΕΦΕΥΓΕΙ
ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ
ΕΛΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΣΤΑ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

ΤΑ ΣΤΑΛΕΝΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου Πατρῶν ἀνακοινοῦνται τὰ σταλέντα ἔγγραφα σχετικῶς μὲ τὴν τιμὴν τοῦ θείου:

Πάτραι 22 Μαΐου 1956

Πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν

Ἐνταῦθα

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐπιθυμίαν Ὑμῶν τὴν ὁποίαν μᾶς ἀνεκοινώσατε κατὰ τὴν συνομιλίαν ἣν εἴχομεν μεθ' ὑμῶν τὴν 17ην τρέχοντος ἐν σχέσει μὲ τὰς χαμηλὰς τιμὰς κόστους, καὶ ὑψηλὴν τιμὴν διαθέσεως τοῦ θείου ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παραθέσωμεν κατωτέρω προσφορὰν ὁμίλου εἰσαγωγέων θείου τῆς πόλεώς μας ἔχουσαν οὕτω:

«Προσφέρομεν 6.000—7.000 τόννους θείου καθαρότητος 99,5 ο)ο λεπτότητος 93—95 ο)ο εἰς σάκκους πενταφύλλους ἐσφραγισμένους μὲ φόρτωσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος τῆς πιστώσεως ὑπὲρ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ φορτωτοῦ πρὸς δραχμὰς 106 κατὰ σάκκον 50 κιλῶν ἐλεύθερον παραλία λιμένος Πατρῶν, Καλαμῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης ἢ πρὸς δολλάρια 62 ΤΣΙΦ κατὰ τόννον ὑπὲρ ἰδίους λιμένας.

»Τὴν ἐν λόγῳ προσφορὰν δυνάμεθα νὰ αὐξήσωμεν ἢ ἐλαττώσωμεν ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ἀναλόγως μὲ ἐπικύρωσιν τοῦ φορτωτοῦ, θὰ ἀποτελέσῃ δὲ φέρμαν εὐθὺς ὡς θὰ ἔχωμεν πρὸς τοῦτο ἐπίσημον καὶ θετικὸν ἐνδιαφέρον σας».

Ἐπίσης ἐν συνεχείᾳ γνωρίζομεν Ὑμῖν ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἠγόρασε τὸ θεῖον ἰδίας προελεύσεως καὶ ποιότητος διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ἔτος 1955 κατακυρωθείσης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ οἴκου «Κοντινένταλ Ὂρ Κορπορέσιον» μέσῳ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου του κ. Δυμοῦρη πρὸς δολλάρια 60,50 κατὰ τόννον κόστος καὶ ναῦλον Ἑλληνικὸν λιμένα. Ἡ ἀνωτέρω τιμὴ ἀντιστοιχεῖ πρὸς δραχμὰς 92,50 κατὰ σάκκον ΤΣΙΦ Ἑλληνικὸν λιμένα ἢ δραχμὰς 99,50 κατὰ σάκκον ἐκτελωνισμένον ἐλεύθερον ἐπὶ τῆς παραλίας.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω παρατιθεμένων στοιχείων εἶναι ἐξόφθαλμον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα διαθέτει τὸ θεῖον εἰς τοὺς ἀγρότας εἰς τιμὴν κατὰ 40 ο)ο ἀνωτέραν τοῦ κόστους της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θειόχωμα τὸ ὁποῖον ὑποχρεωτικῶς διαθέτει εἰς τοὺς ἀγρότας εἰς ἀναλογίαν 50 ο)ο ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μὲ τὴν ἰδίαν τιμὴν τοῦ καθαροῦ θείου Ἀμερικῆς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς περιεκτικότητος αὐτοῦ εἰς καθαρὸν θεῖον (ἥτις κατὰ τὰς πληροφορίας μας εἶναι 35 ο)ο περίπου) τὸ θειόχωμα εἰς καθαρὸν θεῖον πληρώνεται ἀπὸ τὸν ἀγρότην πρὸς δραχμὰς 400 ὁ σάκκος τῶν 50 κιλῶν ἀναγόμενος εἰς καθαρὸν θεῖον.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
ΠΑΝ. ΛΕΜΗΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝ. ΣΑΡΑΚΙΝΗΣ

Πρὸς τοὺς Ἐμπορικοὺς Συλλόγους Αἰγίου, Πύργου, Τριπόλεως, Κορίνθου, Χανίων, Καλαμῶν, Ἡρακλείου Κρήτης

Πρὸς τὰς Ἑνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, Πύργου, Κρεσταίνων, Κορίνθου, Κιάτου.

Κύριε Πρόεδρε,

Κατόπιν τοῦ ἀπὸ 6)12)1955 κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. Π. 25411)28—4—1956 καὶ Δ. 3172)132)14—4-56 διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ θείου, θειϊκοῦ χαλκοῦ, λιπασμάτων κλπ., εἰς τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, εἰσαγωγεῖς τῆς πόλεώς μας παρήγγειλαν καὶ παρέλαβον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡρισμένην ποσότητα θείου Ἰταλικῆς προελεύσεως. Παραδόξως τὴν ἐπομένην τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ θείου τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς του πρὸς τὸ Τελωνεῖον Πατρῶν, διέταξεν τὸν κ. Διευθυντὴν τοῦ ἐν λόγῳ Τελωνείου νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸν ἐκτελωνισμὸν ἐπικαλούμενον διάταξιν τοῦ Νόμου 2022)1939 καθ' ἣν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα εἶναι τὸ μονοπώλιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Αἱ πληροφορίαι ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐνήργησε κατόπιν διαβημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τὸ γεγονὸς δὲ αὐτὸ ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξετάσωμεν εὐρύτερον τὴν περίπτωσιν καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης προέκυψε τὸ καταπληκτικὸν καὶ ἀναμφισβήτητον δεδομένον ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔχει κόστος τοῦ θείου Ἀμερικανικῆς προελεύσεως δραχμὰς 100 περίπου κατὰ σάκκον, ἐλεύθερον ἐπὶ τῆς παραλίας, ἐνῷ ἡ τιμὴ διαθέσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγρότας εἶναι δραχμὰς 140 κατὰ σάκκον. Ταυτοχρόνως ὑποχρεοῖ τὸν ἀγρότην ὅπως τὸ ἥμισυ τῶν ἀναγκῶν του εἰς θεῖον καλύψῃ διὰ θειοχώματος χορηγουμένου ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν τῶν δραχμῶν 140 κατὰ σάκκον, περιεκτικότητος κατὰ τὰς πληροφορίας μας 35 ο)ο εἰς καθαρὸν θεῖον. Δηλαδὴ ἀναγόμενος ὁ σάκκος θειοχώματος εἰς καθαρὸν θεῖον κοστίζει δραχμὰς 400 περίπου κατὰ σάκκον καθαροῦ θείου.

Τὰ δεδομένα τῆς ἐρεύνης αὐτῆς ἐγένοντο γνωστὰ εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς Συλλόγους τῆς περιφερείας μας καὶ προεκάλεσαν τὴν δικαίαν καὶ εὔλογον ἀγανάκτησιν αὐτῶν καὶ δὲν θὰ περιορισθοῦν εἰς αὐτὸ μόνον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρων δεδομένων ἐξηγεῖται σαφῶς ὁ λόγος τῆς ἐπιμονῆς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης νὰ ἀξιοῖ τὴν μονοπωλιακὴν εἰσαγωγὴν τῶν γεωργικῶν φαρμάκων διὰ νὰ ρυθμίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ἀνεξελέγκτως τὰς τιμὰς διαθέσεως αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἀνέρχονται εἰς 40 ο)ο πλέον τῆς τιμῆς κόστους.

Ἐὰν τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔλαμβανε χώραν εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, πρᾶγμα ἐντελῶς ἀντίθετον πρὸς τὴν παράδοσίν του καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του, θὰ ἠξιοῦτο ἀπὸ τοὺς ἀγρότας, τὸ ὀλιγώτερον, ὁ ἀπαγχονισμός του, κατόπιν προθανατίου αἱματηροῦ μαστιγώματος. Εἰς τὴν προκειμένην ὅμως περίπτωσιν ἐπιδιώκεται νὰ καταπνιγῇ κάθε διαμαρτυρία καὶ στρατεύονται δικολαβικοὶ ἰσχυρισμοὶ εὐτελοῦς νοημοσύνης πρὸς δικαιολογίαν τοιούτων ἀθεμίτων πράξεων.

Εἰς τὰς προσπαθείας μας τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑπὸ ἴσους ὅρους εἰσαγωγῆς γεωργικῶν φαρμάκων μὲ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν διὰ τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν ὑμετέραν συμπαράστασιν καὶ ἐνεργὸν ἐνίσχυσιν, διὰ τὴν τελεσφόρησιν αὐτῆς πρὸς τὸ ζωτικὸν συμφέρον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν ἀγροτῶν.

Ἐπισυνάπτομεν ἀντίγραφον σημερινῆς ἐπιστολῆς μας πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Ἀχαΐας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρονται λεπτομερῶς τιμαὶ ἀγορᾶς διαθέσεως κλπ.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ πρόεδρος
ΠΑΝ. ΛΕΜΗΣ
Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΠΑΝ. ΣΑΡΑΚΙΝΗΣ

ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

Η ΡΩΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

2. Πότε ἤρχισεν ἡ κατὰ τοῦ Στάλιν ἐπίθεσις

Τοῦ εἰς Οὐάσιγκτων συνεργάτου μας κ. Δ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ

Τὸ «σεπτὸν» εἴδωλον ποὺ εἶχεν ἀνεγείρει εἰς τὸν ἑαυτόν του ὁ «Μεγάλος Στάλιν» ἐδέχθη ξαφνικὰ τὰ «βέβηλα» κτυπήματα τῶν χθεσινῶν συνεργατῶν του καὶ ἐκρημνίσθη ἀπὸ τὸ βάθρον του. Μπροστὰ εἰς τὰ συντρίμματα τοῦ γυψίνου κολοσσοῦ, ἡ παγκόσμιος κοινὴ γνώμη ἐστάθη πρὸς στιγμὴν κατάπληκτος. Οἱ ἁπανταχοῦ κομμουνισταὶ ἔμειναν ἄφωνοι. Διότι, ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν δεκαετίας εἶχαν διδαχθεῖ νὰ θεωροῦν τὸν Στάλιν ὡς τὸν ἄνθρωπον τοῦ αἰῶνος, τὴν μεγαλυτέραν σύγχρονον μεγαλοφυΐαν, τὸν ἀνυπέρβλητον ἡγέτην τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Καὶ ἡ βεβήλωσις τοῦ εἰδώλου δὲν ἐγίνετο ἀπὸ τοὺς «ἀντιδραστικούς», ἐγίνετο ἀπὸ τοὺς στενωτέρους συνεργάτας τοῦ «ἡμιθέου».

Τί προεκάλεσε τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν τῶν σημερινῶν ἡγετῶν τῆς Σοβ. Ἑνώσεως; Ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη, προτοῦ ἐξετάσωμεν τοὺς λόγους, νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν ποὺ ὡδήγησεν εἰς τὴν σημερινὴν ἀνοικτὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ νεκροῦ Στάλιν. Στὰς 17 Ἰουνίου 1953, ὡς θὰ ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης, — τρεῖς μόλις μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν — ἡ Σοβιετικὴ αὐτοκρατορία ἠσθάνθη ἕνα σοβαρὸν κλονισμόν. Αἱ ἐργατικαὶ μᾶζαι τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ «ἐργατικοῦ» των καθεστῶτος· καὶ τότε συνέβη κάτι τὸ ἀπίστευτον. Οἱ σοβιετικοὶ στρατιῶται ἠρνήθησαν νὰ βάλουν κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐργατῶν. Ἐχρειάσθη νὰ ἔλθουν εἰδικὰ στρατεύματα κρούσεως διὰ νὰ κατασταλοῦν αἱματηρῶς αἱ ταραχαί. Ἐν τῷ μεταξύ, εἰδικαὶ ἐκθέσεις ἀπὸ τὴν Σοβ. Ἕνωσιν ἀνέφερον τότε ὅτι ἐξεγέρσεις εἶχον λάβει χώραν σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως εἰς τὴν Σιβηρίαν, καὶ ὅτι μία λανθάνουσα ἀντικαθεστωτικὴ διάθεσις ἐφαίνετο νὰ ὑποβόσκῃ εἰς τὴν Σοβ. Ἕνωσιν. Πολλοὶ ἀπέρριπταν τὰς ἐκθέσεις αὐτὰς ὡς ὑπεραισιοδόξους. Ξαφνικά, τὴν 10ην Ἰουλίου, ἕνα μόλις μῆνα μετὰ τὴν Γερμανικὴν ἐξέγερσιν, ἀνεκοινοῦτο ἡ σύλληψις τοῦ Μπέρια. Ἐκυκλοφόρησε τότε σὲ ἕνα μικρὸ βιβλιαράκι ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ὁλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ. τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ Μπέρια. Τὸ κείμενον τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς — τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ ἔφθασεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Δύσιν — κατὰ 75 σχεδὸν τοῖς ἑκατὸν ἀπετέλει ἔμμεσον ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Στάλιν, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ Μπέρια εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα.

Ἡ κατὰ τοῦ Μπέρια ἐνέργεια τῆς Ὁλομελείας φαίνεται σήμερον ὅτι εἶχε ὑπαγορευθῆ ἀπὸ δύο κυρίως λόγους: Πρῶτον, ἐχρειάζετο ἕνας ἀποδιοπομπαῖος τράγος διὰ νὰ κατευθυνθῇ ἐναντίον του ὅλη ἡ λαϊκὴ δυσαρέσκεια κατὰ τοῦ καθεστῶτος. Ὁ Μπέρια μὲ τὴν μυστικήν του ἀστυνομία καὶ τὰ στρατόπεδα τῶν σκλάβων, κάθε ἄλλο παρὰ δημοφιλὴς ἦτο εἰς τὴν Σοβ. Ἕνωσιν. Ἑπομένως δὲν θὰ ἐχρειάζετο καὶ μεγάλη προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ἡγετῶν διὰ νὰ κατευθύνουν ἐναντίον του τὸ λαϊκὸν μῖσος. Ὁ δεύτερος λόγος ἦτο περισσότερον προσωπικός. Ὁ Μπέρια εἶχε ἐκκαθαρίσει εἰς τὸ παρελθὸν ἀρκετοὺς «ἡγέτας» διὰ λογαριασμὸν τοῦ Στάλιν. Τί θὰ τὸν ἠμπόδιζε τώρα νὰ ἀρχίσῃ μίαν ἰδικήν του ἐκκαθάρισιν — τὰς γνώσεις καὶ τὸν μηχανισμὸν τὸν εἶχε — καὶ νὰ θέσῃ ἐκ ποδῶν τὰ ἄλλα μέλη τῆς «συλλογικῆς ἡγεσίας;».

—Καὶ τώρα ἄκουσε νὰ σοῦ διαβάσω τί γράφει σήμερα ἡ «Πράβδα» γιὰ σένα...

Προφανῶς οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται ἐγνώριζαν ἀρκετὰ καλὰ τὸν συνεργάτην των γιὰ νὰ μὴν πιστεύουν ὅτι ἐπετρέπετο καθυστέρησις. Προτοῦ νὰ προλάβῃ νὰ κινηθῇ ὁ Μπέρια ἐκινήθησαν αὐτοί. Καὶ ὁ Μπέρια συνελήφθη καὶ ἀργότερα «ἐδικάσθη» καὶ ἐξετελέσθη κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον ποὺ εἶχε ὁ ἴδιος «δικάσει» καὶ ἐκτελέσει χιλιάδας ἀτόμων εἰς τὸ παρελθόν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ «ἐκκαθάρισις» τοῦ Μπέρια καὶ τὸ κάπως «φιλελεύθερον» καθεστὼς ποὺ εἶχεν ἐγκαινιάσει ὁ Μαλένκωφ ἔδωσαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ, μία ἀλλαγὴ ἐπὶ τὰ βελτίω. Ἀλλὰ μόλις ἡ νέα ἡγεσία ἠσθάνθη ἀρκετὰ ἀσφαλὴς εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὁ Μαλένκωφ παρεμερίσθη καὶ τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὴν «συλλογικὴν» ἡγεσίαν κατέλαβεν ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὁ Νικήτα Κρουστσεφ. Ἡ πρώτη ἐνέργεια τῆς νέας ἡγεσίας ἦτο ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν σταλινικὴν πολιτικὴν τῆς προωθήσεως τῆς βαρείας βιομηχανίας εἰς βάρος τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς πολίτας. Εἰς ἄλλους τομεῖς ἡ νέα ἡγεσία προσεπάθει νὰ καλλιεργήσῃ ἰδίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶχεν ἐγκαταλείψει τὰς ἀπεχθεῖς σταλινικὰς μεθόδους.

Ὅταν ἐπέστρεψε τελευταίως ὁ Κρουστσεφ ἀπὸ τὴν περιοδείαν του εἰς τὴν Ἀσίαν πολλοὶ ἐκ τῶν συναδέλφων του εἰς τὴν κορυφὴν τῆς «συλλογικῆς» ἡγεσίας εἶδαν μὲ ἀνησυχίαν ὅτι ὁ Κρουστσεφ ἔδειχνε σημεῖα ὑπερβολικῆς ἐγωπαθείας. Ὁ Ἀναστὰς Μικογιὰν ἐπωφελήθη μιᾶς συνεδριάσεως τοῦ Προεδρείου τῆς Κυβερνήσεως τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1956 — τρεῖς μόλις ἑβδομάδας πρὸ τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος — καὶ ὡμίλησεν ἐναντίον τῆς «Κοὺλτ λιτσνοστι» δηλ. τῆς προσωπολατρείας ποὺ εἶχεν ἐπιβάλει ὁ Στάλιν. Πολλοὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου συνεφώνησαν μὲ τὸν Μικογιάν. Ὁ Κρουστσεφ ἦτο διστακτικός· καίτοι δὲν ὑπῆρχε αἰχμὴ ἐναντίον του ἀσφαλῶς ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Στάλιν ἐπίθεσις ἐστρέφετο ἐμμέσως καὶ κατὰ τυχὸν ἰδικῶν του ἐπιδιώξεων μονοκρατορίας. Ὁ Μικογιὰν ἀνέπτυξε τοὺς λόγους ποὺ ἐδικαιολογοῦσαν τὴν κατὰ τοῦ Στάλιν ἐπίθεσιν καὶ ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν τοῦ Προεδρείου διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἰς τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κόμματος τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ μετὰ δύο περίπου ἑβδομάδας.

Εἰς τὸ 20ὸν Συνέδριον, ὁ ἀντισταλινικὸς λόγος τοῦ Μικογιὰν ἔτυχεν ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκῆς ὑποδοχῆς. Ὁ Κρουστσεφ τότε ἀπεφάσισε νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἀπὸ τὸν Μικογιὰν καὶ ἐξεφώνησε τὸν περίφημον πλέον ἀντισταλινικὸν λόγον του εἰς τὴν μυστικὴν συνεδρίασιν τοῦ 20οῦ Συνεδρίου. Ὁ Κρουστσεφ μετεχειρίσθη τὴν ἰδίαν τακτικὴν τοῦ «ἐπὶ τέλους τώρα μπορεῖ νὰ λεχθῇ ἡ ἀλήθεια» τὴν ὁποίαν εἶχε χρησιμοποιήσει ὁ Λένιν καὶ ὁ Στάλιν εἰς τὸ παρελθὸν μὲ τόσην ἐπιτυχίαν. Ὁ λόγος τοῦ Κρουστσεφ δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι τῆς στιγμῆς. Ἀρχικῶς ἀπεστάλη μία ἐπιστολὴ μὲ τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ λόγου πρὸς τὰς τοπικὰς ὀργανώσεις τοῦ κόμματος. Τώρα δὲ ποὺ τὸ πρᾶγμα ἐκοινολογήθη προσετέθησαν εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐπιθέσεως ἡ «Πράβδα», ὁ «Ἐρυθρὸς Ἀστὴρ» καὶ ὁ «Κομμουνιστής», ἡ σημαντικωτέρα πολιτικὴ ἐπιθεώρησις τῆς Σοβ. Ἑνώσεως.

Ἔτσι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν συντριβὴν τοῦ σταλινικοῦ εἰδώλου. Ὅπως δὲ φαίνεται τὰ μέλη τῆς «συλλογικῆς ἡγεσίας» συμφωνοῦν ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς τολμηρᾶς αὐτῆς ἐνεργείας. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Δὲν ἐσκέφθησαν οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται ὅτι ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Στάλιν θὰ ἐδημιούργει σύγχυσιν εἰς τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον κομμουνιστὰς ὅπως καὶ εἰς τὸν λαὸν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως; Διότι δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ὅλοι θὰ διηρωτήθησαν: Οἱ σημερινοὶ ἡγέται ποὺ κατηγοροῦν τὸν Στάλιν, τὸν ἐξυμνοῦσαν μέχρις ἑβδόμου οὐρανοῦ μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Πότε μᾶς ἔλεγαν τὴν ἀλήθειαν; Τότε ἢ τώρα; Καὶ ἐφ' ὅσον ἦσαν ἄμεσοι συνεργάται τοῦ δικτάτορος κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ διέπραττε τὰ ἐγκλήματα ποὺ καταμαρτυροῦν σήμερον, δὲν πρέπει νὰ δεχθοῦμε ὅτι ὑπέχουν καὶ αὐτοὶ ἀνάλογη εὐθύνη; Γιὰ νὰ παραβλέψῃ ἡ συλλογικὴ ἡγεσία τὴν ἀναπόφευκτη αὐτὴ σύγχυσι ποὺ θὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς τὸ κομμουνιστικὸ στρατόπεδο, καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν δημοσίαν ἀποκήρυξιν τοῦ Στάλιν θὰ πρέπει νὰ ἔκρινε ὅτι σοβαροί, σοβαρώτατοι λόγοι ἐπέβαλαν τὴν ἐνέργειαν αὐτήν. Ποῖοι ἦσαν οἱ λόγοι αὐτοί; Θὰ τὸ ἐξετάσωμεν εἰς τὸ αὐριανόν μας ἄρθρον.

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ποῖοι λόγοι προεκάλεσαν τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ Στάλιν

Πρόσκλησις

—Συνδέσμου Μουσικῶν Πατρῶν «Ὁ Δαυΐδ»

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ὑφ' ἡμᾶς Συνδέσμου εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὴν 31ην Μαΐου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωϊνὴν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, Ἁγίου Ἀνδρέου 95 (τηλέφ. 41—29), μὲ θέματα ἀφορῶντα τὴν ἐπαγγελματικήν μας ἀνάπτυξιν.

Ὁ πρόεδρος
Ἀντ. Παπιδᾶς
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Ἰωάν. Λαμπρόπουλος

Εἰς μνήμην

Ἡ οἰκογένεια Δημητρίου Γ. Ντόντη κατέθεσε δρχ. 1.500 εἰς μνήμην Παναγιώτου Π. Σταματιάδη ὑπὲρ τῆς Νέας Πτέρυγος τοῦ Καραμανδανείου Νοσοκομείου Παίδων.

ΨΑΡΙΑ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ
ΚΟΛΕΟΙ
Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῶν ἐκλεκτῶν ψαριῶν μας
ΠΡΟΣΦΑΤΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ
ἀφίχθησαν καὶ πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ πρατήριά μας Κορίνθου 267 (τηλ. 43—31), Γούναρη 104, Ἁγίας Τριάδος 92.

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ

Ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως ὁ κοινωνικὸς βίος τοῦ ἀνθρώπου ἀνέπτυξεν ἐν αὐτῷ τὴν φυσικήν του κλίσιν πρὸς μίμησιν, κλίσιν ἡ ὁποία ἔχει γενικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς αὐξήσεως καὶ τῆς γενικεύσεως τῶν ἀναγκῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τῆς δραστηριότητος ποὺ ἀναπτύσσει ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ. Καὶ ἡ μίμησις εἶναι ἕνα γενικὸν φαινόμενον εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων. Οἱ δημιουργοὶ τῆς μόδας ξεύρουν πολὺ καλὰ τὴν κλίσιν αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου: Ἐκμεταλλεύονται τὴν φυσικὴν αὐτὴν κλίσιν καὶ τὴν τυραννικὴν κυριαρχίαν της, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ὁλόκληροι πληθυσμοὶ φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀλλάσσουν τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμά τους μιμούμενοι ξένας ἀντιλήψεις. Καὶ ἐκ τῆς μιμήσεως αὐτῆς δημιουργοῦνται νέαι ἀνάγκαι.

Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ποὺ αἰσθάνεται κάθε ἄνθρωπος ζῶν εἰς ἕνα κοινωνικὸν σύνολον, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ φέρεται ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, τοῦ νὰ μὴ ξεχωρίζῃ μὲ τὴν ἰδιορρυθμίαν του, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν γενικὴν τῶν πάντων ὁμοιομορφίαν, ὅσον καὶ ἂν καταντᾷ ματαιοδοξία—καὶ αὐτὸ τὸ βλέπομεν π.χ. εἰς τὰς γυναῖκας σχετικῶς μὲ τὴν μόδαν: Ποιὰ γυναῖκα τῆς σημερινῆς πολιτισμένης κοινωνίας δὲν τὸ θεωρεῖ μεγάλην δυστυχίαν νὰ μὴ φορῇ π.χ. τὸ καπέλλο ἢ τὸ ἔνδυμα τῆς μόδας;—ἔχει διὰ κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον τὴν αὐτὴν σημασίαν ποὺ ἔχουν αἱ ζωτικαί, αἱ φυσικαὶ ἀνάγκαι του, ὅπως π.χ. ἡ ἀνάγκη τῆς τροφῆς. Ὁ ἄνθρωπος—καὶ τοῦτο τὸν ξεχωρίζει ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα—ἔχει καὶ ἀνάγκας γεννωμένας ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Ὑπάρχουν μάλιστα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς κοινωνίας ἀνάγκαι ποὺ παρακολουθοῦν τὸν ἄνθρωπον ἕως τὸν θάνατον: π.χ. ἡ κηδεία, τάφοι καὶ μνημεῖα, ἐπιτάφια κλπ.

Ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἀνάγκας εὐθὺς ἅμα τῇ γεννήσει του. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἀνίκανος νὰ τὰς ἱκανοποιήσῃ, οἱ γονεῖς του φροντίζουν νὰ ἐξασφαλίσουν δι' αὐτὸν τὰ φυσικὰ ἀγαθά, μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ «κερδίζῃ τὴν ζωήν» του, ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ. Ἀλλ' ἐνηλικιούμενος ὁ ἄνθρωπος ἐνδέχεται ν' ἀσθενήσῃ, νὰ καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ γήρατος ἢ ἀσθενείας. Περιαγόμενος τοιουτοτρόπως εἰς πλήρη ἀδυναμίαν νὰ ἐργασθῇ πῶς θὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας του, πῶς θὰ ἀσφαλισθῇ διὰ τὸ μέλλον; Ἀλλὰ καὶ ἐν πλήρει δραστηριότητι ἀκόμη, ἐνδέχεται νὰ ἐπιθυμήσῃ τὰς ἀνέσεις του, νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπαύσεως. Ἀπὸ μιᾶς ὡρισμένης ἡλικίας καὶ ἔπειτα, ἐνδέχεται νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ περάσῃ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀναπαύσει. «Ἀποσύρεται» ὅπως λέγομεν συνήθως ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις, ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, ἀπὸ τὰς ἀσχολίας του. Ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι του δὲν παύουν, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος παύει νὰ ἐργάζεται. Εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀνταποκρίνεται εἰς αὐτάς, νὰ τὰς ἱκανοποιῇ. Ἐπειδὴ τὰς μελλοντικὰς αὐτὰς ἀνάγκας, τὰς ἀνάγκας τῆς αὔριον, ὁ ἄνθρωπος τὰς προβλέπει—ὑπάρχουν ἐννοεῖται καὶ ἄνθρωποι ποὺ δὲν προνοοῦν δι' αὐτὰς—φροντίζει ἐν ὅσῳ ἀκόμη εὑρίσκεται ἐν ἐνεργείᾳ, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δράσεώς του, νὰ ἐξασφαλίζῃ ἀγαθὰ εἰς μεγαλυτέραν ποσότητα τῶν ὅσων καταναλίσκει διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος καὶ τὰ περισσεύοντα αὐτὰ ἀγαθὰ νὰ τὰ ἀφίνῃ κατὰ μέρος «εἰς τὴν πάντα» ὅπως λέγουν κοινῶς, διὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ δὲν θὰ ἐργάζεται. Ὁ ἄνθρωπος προβλέπει καὶ προνοεῖ. Ἀποκτᾷ τὸ πνεῦμα τῆς προνοητικότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ὑπακούει πάντοτε παρασυρόμενος ὑπὸ ἀμέσων ὀρέξεων καὶ ἐπιθυμιῶν.

Ὅσοι ἄνθρωποι εἶναι προνοητικοὶ οἰκονομοῦν, βάζουν κατὰ μέρος καὶ δὲν παύουν νὰ σχηματίζουν αὐτὸ ποὺ λέγεται κεφάλαιον, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ἐξασφαλίζονται διὰ τὰς μελλοντικὰς ἀνάγκας των, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνταποκρίνωνται μὲ μεγαλυτέραν ὁλονὲν ἄνεσιν εἰς τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τοῦ παρόντος.

Ἡ συνήθεια καταντᾷ δευτέρα φύσις, λέγει ἕνα σοφὸν ἀρχαῖον γνωμικόν. Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ἰσχύει διὰ πολλὰς ἀνάγκας ποὺ δὲν εἶχεν ἄλλοτε ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς ὁποίας ὅμως, ἀπὸ ἕνα ὡρισμένον σημεῖον καὶ ἔπειτα ἐσυνήθισεν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ κάμῃ σήμερον χωρὶς αὐτάς. Π.χ. ἀπὸ τότε ποὺ ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ, ὁ καπνὸς κατήντησεν ἀπαραίτητος, ἐξ ἴσου μὲ τὸ ψωμί, ἀνάγκη διὰ πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Αἱ γυναῖκες αἰσθάνονται εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς ἀνάγκην τὰ κοσμήματα. Ἡ συνήθεια ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον ποὺ ζῇ εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, νὰ αἰσθάνεται ὡς ἀνάγκην τὸν καφέ, τὸ καφενεῖον, τὰς λέσχας κλπ. Μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, αἱ συνήθειαι αὐταὶ καταντοῦν ἕνας μόνιμος τρόπος τοῦ βίου, ἑδραιώνουσαι διὰ τὸν ἄνθρωπον μονίμους ἀνάγκας, τὰς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἱκανοποιῇ.